

דף טז:

עין משפט ב. או"ח סימן תרצ סעיף טו

טו. טז. צריך לומר עשרת בני המן עם "עשרת" הכל בנשימה אחת ש להודיע שכולם נהרגו ונתלו כאחד.

הגה: ודוקא לכתחלה אבל בדיעבד אם הפסיק בניהם יצא, ולכתחלה נוהגים לומר בנשימה אחת מתחלת "חמש מאות איש" ואת פרשנדתא, עד עשרת".

עין משפט ג. או"ח סימן תרצא סעיף ד

ד. צריך להאריך וא"ו דויזתא וצריך לכתוב איש בראש העמוד ותיבת "ואת" בסופה.

עין משפט ד. יו"ד סימן ערה סעיף ג.ד

ג. כתב השירה כשאר הכתב או שאר הכתב כתב כשירה פסול א. ודוקא שכתב השירה כשאר הכתב בלא פיזור, אבל אם שינה בפיזור ממה שנהגו לא פסל, ובלבד שיהיה אריח על גבי לבינה.

ד. שירת הים כותבים אותה בשלשים שיטות שטה ראשונה כדרך כל

ש. ולא יפסיק רק כדי נשימה, אך לא ינשום.

ת. והטעם בנשימה אחת עם חמש מאות איש כיון שהיו שרי חמישים על אותן חמש מאות איש, ממהרי"ל.

ו. וצריך ליזהר לקרוא כל עשרת בני המן מתוך המגילה כי יש טועים מחמת המהירות של נשימה אחת לקרוא כל התיבות "ואת" בע"פ, ע"כ צריך לשים לב על כך ולהזהר. כ"כ בכך איש חי פ' תצוה אות ט'.

ז. וגם צריך ליזהר לקרוא כל שם בן המן עם התיבת "ואת" שלו ולא של אחר.

א. טור בשם הרא"ש ממסכת סופרים, וכנראה כיון שיש סודות גם במקום הלובן כידוע, בשינה בזה פסול.